

seбно umetnost. Na kar jim obljubi, da bo sfrfotal z mestnega županstva.

Hitro se razve po vsem mestu, da je prišel človek, ki bo zletel z mestnega županstva, in brž se zbere staro in mlado, da vidijo, kako človek leta po zraku. Ko se tako napolni ves obširni trg in vse zija z ustmi in očmi, se prikaže Pavliha na pomolu nad vrati mestne hiše. Videč množice v pričakovanju, se zakrohoče na vse grlo ter se smeje in smeje, da od smeha komaj besede te-le besede:

»Misli sem,« je kričal, da bi ga vsi dobro čuli, »misli sem, da sem največji tepec na svetu. Pri vas pa

vidim, da je vse mesto polno bedakov in tepcev. Zakaj če bi mi vi še tako sveto zatrjevali, da znate letati po zraku, ne bi vam verjel, vi pa meni verjamete. Vprašam vas: Kako naj letam? Še gos nisem, kamoli ptič, ki se okretno suka po zraku; nimam ne perja ne perotnic, nikoli pa še nisem videl leteti bitja brez kril. Zdaj vidite, kakšni bedaki ste in kako slepo ste nasledli moji potegavščini.

Po teh besedah se brž skrije in pusti ljudi, naj kolnejo ali se smejejo, kakor komu bolj prija. Mnogi med njimi pa so rekli: »Res je velik burkež in grdo nas je potegnil; a povedal nam je resnico.«

Kovač

*Da sem velik in močan,
šel na delo bi veselo,
stal pri naklu bi kovač,
glasno kladvo bi zvenelo.*

*Kot vihar bi pušal meš,
iskre urele kot čebele —
žvenk na žvenk, udar na udar,
črne stene bi donele.*

*V peči bliska in žari
oglje se izpod oboka,
in pri delu pozlati
moja raskava se roka.*

Cvetko Golar

Doma izgotovljene igračke

3. Kamenčki za zidanje

Škatle s kamenčki za zidanje kupimo lahko v vsaki večji trgovini z igračami. Toda ta reč je v trgovinah precej draga. Zato nam je v veliko večje veselje in zadovoljenje, če napravimo svojim mlajšim seštricam in bratcem take kamenčke sami.

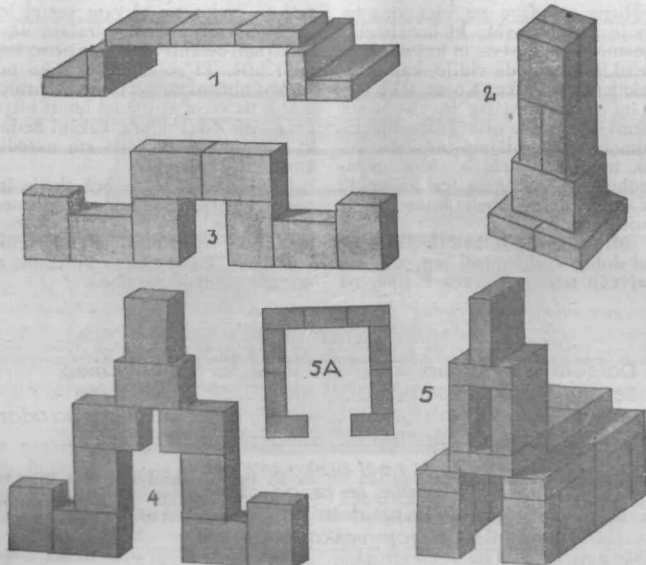
V ta namen nam pridejo prav stare prazne škatlice od vžigalic, katerih zunanji ovoj prevlečemo z močnim rjavim papirjem za zavijanje, to pa zaradi tega, da so kocke bolj močne in se preveč ne zamažejo. Prevlečemo pa samo zunanji ovoj, da se da predalček, kjer so bile vžigalice, pomikati ven in noter. Po osem takih prevlečenih škatlic pa denemo v primerno nizko škatlico iz lesa ali lepenke — naša škatlica s kamenčki za zidanje je gotova. Na sliki

vidimo vzorce za zidanje s škatlicami za vžigalice. Št. 1. predstavlja most; brv preko njega napravimo na ta način, da potisnemo po eno škatlico med dva zunanja ovoja in ju na ta način zvežemo. Kako napravimo stolp (št. 2) in vrata (št. 3), je prav jasno razvidno iz slike. Vrata št. 4 je malo težje napraviti, ravno tako cerkev (št. 5). Za vrata (št. 4) je potrebnih deset, za sezidavo cerkve pa dvajset škatlic (kamenčkov). Na št. 5 a vidimo tloris naše cerkvice.

Prelepljanje škatlic izvršimo na tale način: najprej izrežemo iz rjavega papirja 5½ cm širok in 11½ cm dolg trak (ta mera velja za običajne škatlice za vžigalice). Ta trak namažemo po hrapavi strani enako-

merno s knjigoveškim klejem ali kakim drugim močnim lepilom. Ozek rob tega traka položimo nato na stranico, kjer drg-

nastanejo pozneje mehurčki in gube. Nato posušimo vsako škatlico posebej. Po sušenju zložimo izgotovljene kamenčke za zi-

nemo vžigalice, in pritisnemo s prstom papir močno na škatlico. Papir položimo nato preko pokrova, preko druge drgalne stranice, preko spodnje strani in zopet na prvo stransko stranico, kjer smo pričeli lepiti. Moramo ga močno pritiskati, da ne

danje v pripravno škatlo. Če se nam po daljšem uporabljanju kak kamenček oziroma škatlica pokvari, jo takoj popravimo ali nadomestimo z novo; na ta način je škatla s kamenčki vedno v najlepšem redu.

Torej le vkup, mladi arhitekti!

Domovina sadnega drevja

Črešnja je baje doma v Mali Aziji, odkoder jo je presadil na evropska tla rimski bogataš, vojskovodja Lucij Licinij Lukul (114—157 po Kristu). Iz Rima se je kmalu razširila po vsej Evropi in tudi uspevala.

Jablana je omenjena že v svetem pismu, v poročilu o prvih dveh ljudeh, o Adamu in Evi, in je torej najstarejše sadno drevo, kar jih poznamo. Jabolčnik je bil znan že pred 2000—3000 leti pri Hebrejcih, Grkih in Rimljanih.

Sliva je doma iz okolice Damaska. V Evropo so jo prinesli križarji (v 12. stol.).

Domovina vinske trte je Azija. Že o Noetu pišejo, da je poznal to žlahtno rastlino. Presajena v Francijo iz Italije, je kmalu postala vir bogastva. Rimski cesar Titi Flavij Domicijan (51—96 po Kr.) je dal v rimski državi izrupati vse trte, ker je mislil, da naganja samo strast do pijače barbarske narode k vojnim pohodom in vpadom v njegovo državo. Šele njegov naslednik Probus jih je dal zopet nasaditi.